

Arrest

nr. 283 126 van 13 januari 2023
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat L. LUYTENS
Lakenselaan 53
1090 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van onbepaalde nationaliteit te zijn, op 12 oktober 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 september 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 21 november 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 8 december 2022.

Gezien de beschikking van 1 december 2022 met toepassing van artikel 39/62 van de vreemdelingenwet waarbij de Raad de partijen vraagt actuele rapporten voor te leggen aangaande de situatie van personen met een internationale bescherming status in Griekenland.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. POLLET.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KALIN *loco* advocaat L. LUYTENS en van attaché E. GUSSE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart van onbepaalde nationaliteit te zijn, dient een verzoek om internationale bescherming in op 13 mei 2022.

1.2. Op 22 augustus 2022 wordt verzoeker gehoord door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna 'het CGVS'), bijgestaan door een tolk die het Arabisch machtig is en in aanwezigheid van zijn advocaat.

1.3. Op 28 september 2022 neemt de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna 'de commissaris-generaal') de beslissing niet-ontvankelijk verzoek (internationale bescherming in een andere EU Lidstaat). Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u van Palestijnse origine, afkomstig uit de Gazastrook. In november 2018 verliet u Gaza en reisde u via Egypte en Turkije naar Griekenland waar u begin 2019 aankwam. Op 22 januari 2019 verzocht u op het eiland Chios om internationale bescherming. Ongeveer een maand na uw aankomst raakte u samen met enkele neven in conflict met enkele Afghanen. Een van uw neven had contact gehad met een Afghaans meisje, wat niet geapprecieerd werd door haar familie. U werd op het strand van Chios door deze Afghanen aangevallen, geslagen, vernederd en beledigd. Na afloop verwittigden deze Afghanen de politie. Daar zij goed Grieks spreken legde één van hen aan de politie uit dat jullie de daar rondom liggende cafés hadden beschadigd. U en uw neven werden daarop door de politie gearresteerd en meegenomen naar de gevangenis. Daar werden uw vingerafdrukken genomen en werd u in een cel in de kelder opgesloten. De volgende dag kreeg u een maaltijd en werd er een tolk bij gehaald. Tijdens uw verhoor kreeg u te horen dat u vernielingen zou hebben aangebracht op het strand. U ontkende dit echter. De politieagent zei u dat ze er niet over gingen discussiëren, u moest een advocaat aanbrengen om de zaken uit te klaren. U wist echter niet hoe u een advocaat kon inschakelen, u kende daar immers niemand. U werd op deze manier vijf maanden vastgehouden. U ging tien dagen in hongerstaking als protest tegen uw opsluiting. Toen na vijf maanden een vriend de toelating kreeg om u te bezoeken, vroeg u aan hem om een advocaat te regelen. Dit lukte met financiële hulp van uw familie. Na zes maanden opsluiting wist uw advocaat uw vrijlating te verkrijgen. U werd onschuldig bevonden en zonder voorwaarden vrijgelaten. Ongeveer een maand na uw vrijlating werd u de status van vluchteling toegekend. Daarop reisde u in augustus 2019 naar Albanië. In Albanië werd u gearresteerd door de politie en naar een vluchtelingencentrum gebracht, waar u een verzoek om internationale bescherming kon indienen. Daar verscheurde u uw Griekse identiteitsdocument en de positieve beslissing van de Griekse asielinstanties. Na een maand in Albanië werd u terug gestuurd naar Griekenland, waar u opnieuw in Chios ging wonen. U bereide zich er voor op een nieuw vertrek naar Albanië, zodra de Albanese grenzen soepeler bewaakt werden. Na uw terugkeer uit Albanië werd u door de Griekse politie vier tot vijf keer beledigd wanneer u hen op straat tegenkwam. U had door uw opsluiting problemen met uw oogzenuwen waardoor uw ogen voortdurend knipperden. De politie vond dat u hierdoor op een drugsverslaafde leek en sprak u hier over aan. Nadat u zich identificeerde en ontkende dat u drugs nam, werd u door hen uitgescholden. Nadien mocht u verder gaan. Op 1 maart 2020 kwam u diezelfde Afghanen tegen die u eerder hadden aangevallen. U en uw neven werden opnieuw geslagen, vernederd en bedreigd met de dood. Nadat u probeerde wegvlugten, volgden de Afghanen jullie tot aan jullie woonplaats. Zij verboden u om de politie te bellen, anders zou u gedood worden. Twee dagen later kwam er een Syrische man die u kende, naar u toe. Hij zei u dat hij een boodschap mee had van deze Afghanen: u diende Griekenland te verlaten, anders zouden zij u doden. U besloot niet langer in Chios te blijven en verhuisde met uw neven naar Thessaloniki. U ging er vanuit dat dit ver genoeg verwijderd was van Chios en de Afghanen. Op 1 juni 2020 kwam u in het treinstation van Thessaloniki echter opnieuw deze Afghanen tegen, ditmaal waren ze met zeven. Ze wouden op dat moment geen probleem maken, maar u kreeg de opdracht om Griekenland binnen twee dagen te verlaten, anders zou er iets met u gebeuren. U verliet nog die dag Griekenland en u reisde via Albanië, Montenegro, Servië, Kroatië, Slowakije of Slovenië, Italië en Frankrijk naar België, waar u aankwam in mei 2022. U werd hierbij financieel ondersteund door uw twee broers en uw zus die in België verblijven en uw broer die in Zweden verblijft. U verzocht op 13 mei 2022 om internationale bescherming. In België bent u in behandeling bij een psycholoog. Door de onderdrukking en mishandeling die u onderging in Griekenland heeft u psychische problemen. U slaapt slecht en neemt medicatie tegen uw angstgevoelens waardoor u vergeetachtig bent. Daarnaast heeft u last van hartproblemen. U vreest bij een terugkeer naar Griekenland door deze groep Afghanen mishandeld en gedood te worden.

Ter ondersteuning van uw verzoek legde u volgende documenten neer: een kopie van uw Palestijns paspoort en identiteitskaart, een kopie van uw geboorteakte, een kopie van uw UNRWA familiekaart, een kopie van een attest van uw psycholoog waarin wordt vermeld dat u lijdt aan een posttraumatisch stress syndroom en een kopie van een klacht d.d. 17.08.2022 ingediend door uw advocaat via volmacht in Griekenland tegen uw belagers van 1.03.2020.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat er onvoldoende concrete elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in uw hoofdte kan worden afgeleid die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt.

U haalde aan psychologische problemen te kennen, waaronder angstgevoelens, slaapproblemen en vergeetachtigheid (NPO p. 6). U legde ter ondersteuning hiervan een attest van uw psycholoog voor waarin wordt vermeld dat u lijdt aan een post traumatisch stress syndroom omwille van de gebeurtenissen die u meemaakte in Gaza en Griekenland. Er wordt echter geen melding gemaakt van de door uzelf vermelde vergeetachtigheid. Uit dit attest kan voorts niet worden opgemaakt welke impact deze problematieken zouden hebben op het verloop van het persoonlijk onderhoud en kan aldus niet afgeleid worden dat u niet in staat zou zijn op een volwaardige wijze deel te kunnen nemen aan de procedure van internationale bescherming. U verklaarde zelf voor de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) dat er geen elementen of omstandigheden zijn die het vertellen van uw verhaal of uw deelname aan de procedure internationale bescherming kunnen bemoeilijken (Vragenlijst bijzondere procedure noden, DVZ). Verder kwam tijdens uw persoonlijk onderhoud naar voren dat u volwaardige verklaringen wist af te leggen over uw asielmotieven en hierover gerichte vragen kon beantwoorden. U gaf zelf aan dat u zich op dat moment heel goed voelde (NPO p. 2).

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle gegevens in uw administratief dossier, wordt uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaard in overeenstemming met artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de wet van 15 december 1980.

Uit de elementen die voorhanden zijn (Eurodac Marked Hit; NPO p. 3), blijkt dat u reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, namelijk Griekenland. Deze vaststelling wordt door u niet betwist (NPO p. 3).

In het kader van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel (GEAS) moet worden aangenomen dat uw behandeling en rechten er in overeenstemming zijn met de vereisten van het Verdrag van Genève, het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie en het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM). Het Unierecht steunt immers op de fundamentele premisse dat elke lidstaat met alle andere lidstaten een reeks gemeenschappelijke waarden deelt waarop de Unie berust, en dat elke lidstaat erkent dat de andere lidstaten deze waarden met hem delen. Dit impliceert en rechtvaardigt dat de lidstaten er onderling op vertrouwen dat de andere lidstaten deze waarden erkennen en het Unierecht, dat deze waarden ten uitvoer brengt, dus in acht nemen, en dat hun respectieve nationale rechtsordes in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden van de door dat recht erkende grondrechten [zie: HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nrs. C 297/17, C 318/17, C 319/17 en C 438/17, ECLI:EU:C:2019:219, Ibrahim e.a., randnummers 83-85 en HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nr. C 163/17, ECLI:EU:C:2019:218, Jawo, randnummers 80-82]. Hieruit volgt dat verzoeken van personen die reeds internationale bescherming genieten in een EU-lidstaat in beginsel niet-ontvankelijk kunnen worden verklaard als uitdrukking van het beginsel van wederzijds vertrouwen.

De vaststelling dat er tussen de EU-lidstaten verschillen kunnen bestaan met betrekking tot de mate waarin aan begunstigden van internationale bescherming rechten worden toegekend en zij deze kunnen uitoefenen, doet geen afbreuk aan het gegeven dat zij onder dezelfde voorwaarden als de onderdanen van de lidstaat die de bescherming heeft toegekend toegang krijgen tot bijvoorbeeld (sociale) huisvesting, sociale bijstand, gezondheidszorg of tewerkstelling, en bijgevolg óók dezelfde stappen zullen moeten ondernemen om hiervan gebruik te maken. Bij de beoordeling van de situatie van begunstigden gelden dan ook de omstandigheden van de daar aanwezige onderdanen als maatstaf, niet de omstandigheden in andere lidstaten van de Europese Unie, en wordt rekening gehouden met de realiteit dat óók de socio-economische mogelijkheden van deze onderdanen erg problematisch en complex kunnen zijn.

In het andere geval zou het gaan om een vergelijk van nationale socio-economische systemen, bestaansvoorzieningen en nationale regelgeving, waarbij begunstigden van internationale bescherming een meer voordelige regeling zouden kunnen bekomen dan de onderdanen van de lidstaat die hen bescherming heeft verleend. Dit zet niet alleen het voortbestaan van het GEAS op de helling, maar werkt

tevens irreguliere, secundaire migratiestromen in de hand, evenals discriminatie ten overstaan van EU-onderdanen,...

Ook het Europees Hof van Justitie oordeelde dat enkel uitzonderlijke omstandigheden in de weg staan dat het verzoek van een persoon die reeds internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat, niet-ontvankelijk wordt verklaard, namelijk wanneer de voorzienbare levensomstandigheden van de begunstigde van internationale bescherming in een andere lidstaat hem er blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandeling zoals bepaald in artikel 4 van het Handvest, welk artikel overeenstemt met artikel 3 EVRM. Het Hof voegde eraan toe dat bij de beoordeling van alle gegevens van de zaak een "bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid" moet worden bereikt, wat slechts het geval is "wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid" [Ibid., Ibrahim e.a., randnummers 88-90 en Jawo, randnummers 90-92].

Situaties die géén "zeer verregaande materiële deprivatie" teweegbrengen, zijn volgens het Hof van Justitie níét van aard zijn om de vereiste drempel van zwaarwegendheid te bereiken, zelfs al worden deze bijvoorbeeld gekenmerkt door een grote onzekerheid of sterke verslechtering van de levensomstandigheden, door de omstandigheid dat begunstigten van internationale bescherming in een andere lidstaat er geen bestaansondersteunende voorzieningen genieten of voorzieningen die duidelijk beperkter zijn dan die welke in andere lidstaten worden geboden zonder dat zij anders worden behandeld dan de onderdanen van deze lidstaat, door het enkele feit dat de sociale bescherming en/of de levensomstandigheden gunstiger zijn in de lidstaat waar het nieuw verzoek om internationale bescherming is ingediend dan in de lidstaat die reeds bescherming heeft verleend, door de omstandigheid dat de vormen van familiale solidariteit waarop onderdanen van een lidstaat een beroep kunnen doen om het hoofd te bieden aan tekortkomingen van het sociale stelsel van die lidstaat meestal niet voorhanden zijn voor personen die er internationale bescherming genieten, door een bijzondere kwetsbaarheid die specifiek de begunstigde betreft of door het bestaan van tekortkomingen bij de uitvoering van integratieprogramma's voor begunstigten [Ibid., Ibrahim e.a., randnummers 91-94 en Jawo, randnummers 93-97].

Op basis van een analyse van het geheel van de elementen in uw administratief dossier, waarbij het aan u toekomt om het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in de EU-lidstaat die u deze bescherming verleende geëerbiedigd worden op individuele wijze te weerleggen, moet worden vastgesteld dat u onvoldoende concrete elementen aanhaalt die de niet-ontvankelijkheid van uw verzoek in de weg staan.

Waar uit de elementen in uw administratief dossier zou blijken dat u als verzoeker om internationale bescherming in Griekenland, dus vooraleer er u internationale bescherming werd verleend, geconfronteerd werd met bepaalde ernstige feiten en situaties (zo werd u geslagen en mishandeld door een groep Afghanen en daaropvolgend onterecht zes maanden vastgehouden door de Griekse autoriteiten, waarvan vijf maanden zonder toegang tot een advocaat (NPO p. 5, 8)), moet worden opgemerkt dat deze feiten, waarvan u overigens geen begin van bewijs neerlegde hoewel u beweerde over juridische documenten te beschikken (NPO p. 5-6, 12), zich situeren op een welbepaalde plaats, gedurende een welbepaalde periode en binnen een welbepaalde context. Bijgevolg is deze situatie niet zonder meer representatief voor de kwalificatie en beoordeling van uw situatie als begunstigde van internationale bescherming nadien, aan wiens status, overeenkomstig het recht van de Unie, diverse rechten en voordelen verbonden zijn. Hoe dan ook kan opgemerkt worden dat u uiteindelijk wel een beroep kon doen op een advocaat (mits financiële ondersteuning van uw familie), dat er werd erkend dat u valselijk was beschuldigd en dat u zonder voorwaarden werd vrijgelaten toen deze situatie duidelijk werd (NPO p. 8). U heeft bovendien niet aannemelijk gemaakt dat u, uw naar eigen zeggen, onterechte vasthouding niet kan aanklagen bij de bevoegde Griekse instanties (NPO p. 11). Hier moet vooreerst verwezen worden naar hoger genoemd vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden wat tevens impliceert dat de daar aanwezige autoriteiten in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden mits u uiteraard de nodige stappen zet. Uw bewering dat de rechter weigert om iemand verantwoordelijk te houden (NPO p.12), maakt u, gelet op de vaststelling dat u geen enkel begin van bewijs neerlegt aangaande uw eerste confrontatie met enkele Afghanen en de daaropvolgende rechtsgang en rekening

houdend met het vermoeden inzake de eerbiediging van uw grondrechten, niet aannemelijk. Uw verwijzing naar uw documenten volstaat in deze niet, daar er in uw documenten enkel sprake is van een door u ingediende klacht tegen de belaging van 1 maart 2020 (NPO p. 12). U heeft, zoals hieronder nog zal blijken, bovendien geen klacht ingediend tegen uw belagers (NPO p. 11-12). Daarenboven kan het feit dat uw belagers (nog) niet werden aangehouden en berecht te wijten zijn aan tal van factoren zonder dat hieruit zondermeer besloten kan worden tot enige onwil van de Griekse autoriteiten.

Waar uit de elementen in uw administratief dossier zou blijken dat u als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland het slachtoffer bent geworden van eerder beperkte aanvaringen met de daar aanwezige autoriteiten (zo werd u vier tot vijf keer negatief behandeld door de politie waarbij uw identiteit werd gecontroleerd en u werd beledigd een drugsverslaafde te zijn (NPO p. 11)), moet worden opgemerkt dat deze situatie op zich niet wordt aangemerkt als daad van vervolging of situatie van ernstige schade. Bovendien blijkt op basis van de gegevens die voorhanden zijn dat u naar aanleiding van uw ervaringen géén pogingen hebt ondernomen om een beroep te doen op de hulp of bescherming van de bevoegde instanties, hoewel hoger genoemd vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden tevens impliceert dat de daar aanwezige autoriteiten in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden mits u uiteraard de nodige stappen zet. U wist niet waar u dit gedrag kon melden en beweerde dat u op dat moment niet in staat was om voor uzelf op te komen. Gevraagd of u op een later moment pogingen ondernam om het gedrag van deze politieagenten aan te klagen, beweerde u louter algemeen dat Griekenland een plaats is waar u uw rechten niet kan laten gelden (NPO p. 11).

Waar u stelt dat u als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland het slachtoffer bent geworden van belaging, mishandeling en bedreiging door eerder genoemde Afghanen (NPO p. 9-10), moet vooreerst worden opgemerkt dat u niet op overtuigende wijze aantoonde dat u, rekening houdend met uw individuele situatie, de nodige ernstige pogingen ondernomen hebt om er uw rechten te doen gelden. Nochtans moet in het licht van hoger genoemd vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden, waaronder het gegeven dat de daar aanwezige autoriteiten in beginsel in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden, redelijkerwijze van u verwacht worden dat u alle mogelijke middelen uitput die het recht in Griekenland u biedt, evenals dat u dit uitvoerig en omstandig documenteert. Daargelaten de klacht die u indiende op 17 augustus 2022 na uw aankomst in België, legt u géén overtuigende stavingstukken neer wat betreft de gebeurtenissen die u naar eigen zeggen te beurt zijn gevallen, noch wat betreft eventuele ernstige initiatieven die u hierop ondernomen hebt om bescherming af te dwingen. Dit plaatst een wezenlijke kanttekening bij de waarachtigheid, minstens de ernst van de feiten die u inroept. U gaf aan niet naar de politie te zijn gestapt voor de problemen die u kende met deze Afghanen. U beweerde vooreerst uit angst voor de tegenpartij geen klacht te hebben ingediend (NPO p. 10). Echter, indien de autoriteiten niet op de hoogte worden gebracht van de feiten, kunnen zij hiertegen vanzelfsprekend ook niet optreden. Anderzijds stelde u dat de Griekse autoriteiten enkel haar eigen burgers beschermt en u als vluchteling geen hulp zou bieden en slecht zou behandelen (NPO p. 10). Gevraagd naar concrete elementen om deze bewering te onderbouwen, verwees u naar uw vasthouding van zes maanden (NPO p. 11). Deze vasthouding, die u te beurt viel als verzoeker om internationale bescherming, dient echter zoals eerder opgemerkt gesitueerd te worden in een welbepaalde plaats, gedurende een welbepaalde periode en binnen een welbepaalde context. Bijgevolg is deze situatie niet zonder meer representatief voor de kwalificatie en beoordeling van uw situatie als begunstigde van internationale bescherming nadien, aan wiens status, overeenkomstig het recht van de Unie, diverse rechten en voordelen verbonden zijn. Bovendien lieten de Griekse autoriteiten de klacht tegen u vallen en werd u vrijgelaten.

Aldus kan uw vasthouding op zich niet doen besluiten dat u geen beroep zou kunnen doen op de voor als begunstigde van internationale bescherming beschikbare beschermingsmodaliteiten in Griekenland. Ook uw verwijzing naar de behandeling van enkele politieagenten die u beledigden omwille van de oogbewegingen die u maakte, is, zoals reeds aangehaald, onvoldoende om te doen besluiten dat u geen beroep zou kunnen doen op de verschillende voor u beschikbare Griekse beschermingsmodaliteiten. Bovendien blijkt uit de door u neergelegde klacht d.d. 17 augustus 2022 via uw advocaat in Griekenland dat u wel degelijk toegang heeft tot het Griekse rechtssysteem, in staat bent hier gebruik van te maken en uw rechten als begunstigde van internationale bescherming als dusdanig kan doen gelden.

Voorts blijkt uit uw verklaringen dat u niet de intentie had en geen stappen ondernam om uw leven in Griekenland op duurzame wijze uit te bouwen. Nadat u de vluchtelingenstatus werd toegekend, verliet u het land en reisde u naar Albanië waar u doelbewust uw Griekse identiteits- en verblijfsdocumenten vernielde (NPO p. 3). Nadat u door de Griekse autoriteiten werd teruggestuurd naar Griekenland, verbleef u op Chios in afwachting tot de grensbewaking opnieuw zou versoepelen (NPO p. 9).

U beweerde enerzijds geen tijd te hebben gehad om een leven uit te bouwen door uw arrestatie en vasthouding, en anderzijds hiertoe niet in staat te zijn geweest door uw mentale toestand (NPO p. 12). Het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden en u dezelfde rechten geniet als de daar aanwezige onderdanen neemt evenwel niet weg dat u zelf óók de nodige stappen moet ondernemen om deze rechten uit te oefenen.

De vaststelling dat er in uw hoofde mogelijke indicaties van een verhoogde kwetsbaarheid zijn, omwille van uw psychologische problemen (zo heeft u angst- en slaapproblemen en lijdt u volgens uw psycholoog aan een posttraumatisch stresssyndroom) waarvan u een attest neerlegde, doet hieraan géén afbreuk, aangezien u niet aantoonde dat uw bijzondere kwetsbaarheid het u dermate moeilijk maakt om zich staande te houden en zelfstandig uw rechten uit te oefenen dat er een ernstig risico is dat u zou terechtkomen in leefomstandigheden die in strijd zijn met de artikelen 3 van het EVRM en 4 van het EU Handvest (Ibid., Ibrahim e.a., randnummer 93 en Jawo, randnummer 95). Immers u kon/kan rekenen op de (financiële) hulp van uw familie (NPO p. 4, 8) en u wist via een vriend een advocaat in te schakelen toen u enkele maanden was opgesloten. Dat u recent een klacht indiende tegen uw belagers, via uw advocaat in Griekenland, ondersteunt verder uw zelfredzaamheid en uw huidige contacten in Griekenland.

Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat u het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden, niet weerlegt. Bijgevolg zijn er géén feiten of elementen voorhanden die de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° op uw specifieke omstandigheden in de weg staan, en wordt uw verzoek niet-ontvankelijk verklaard.

Uw documenten kunnen geen ander licht werpen op bovenstaande vaststellingen. Aan uw identiteit, nationaliteit en UNRWA status wordt niet getwijfeld. De klacht die u indiende tegen uw belagers in Griekenland en het psychologisch attest werden reeds eerder besproken.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Minister op het feit dat u internationale bescherming werd verleend door Griekenland en dat u om die reden niet mag worden teruggezonden naar Palestina.”

2. Het verzoekschrift

2.1. Verzoeker voert een manifeste beoordelingsfout aan.

Met betrekking tot de beoordeling van verzoekers bijzondere procedurele noden, argumenteert verzoeker als volgt: *“Verzoeker erkent dat hij de gelegenheid heeft gehad om volledige verklaringen af te leggen, maar dit neemt niet weg dat het ook een feit is dat hij aan PTSD lijdt en dat dit wel degelijk een impact heeft op zijn profiel. Het is ook niet zo dat een psychologisch attest dat verwijst naar een PTSD syndroom noodzakelijk alle symptomen daarvan dient te vermelden. Vergeetachtigheid en concentratiestoornissen zijn sowieso standaard kenmerken van mensen met PTSD en het is dan ook ronduit belachelijk om te eisen dat verzoeker precies dat op papier zou moeten zetten.”*

Verzoeker becommentarieert de analyse in de bestreden beslissing met betrekking tot de relevante rechtspraak van het Hof van Justitie als volgt: *“Verzoeker merkt op dat dit gedeelte van de motivering in zeer algemene bewoordingen geformuleerd is en weinig ter zake dient; het is bovendien stereotiep en wordt systematisch in alle beslissingen vermeldt.*

Verzoeker heeft Griekenland niet verlaten omdat er verschillen bestaan tussen de verschillende EU-lidstaten met betrekking tot de mate waarin hem rechten worden toegekend in zijn hoedanigheid van begunstigde van internationale bescherming; verzoeker heeft Griekenland verlaten omdat er hem de facto geen rechten worden toegekend als begunstigde van internationale bescherming en in casu vooral omdat hij er niet op bescherming kon rekenen vanwege de overheid tegen zijn belagers. Dit is een zeer belangrijke nuance. Verzoeker hekelt ook de verwijzing naar de principes die in het kader van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel gelden en met name het vertrouwensbeginsel, dat trouwens weerlegbaar is. Het gaat hier overwegend om een politiek beginsel dat niet zomaar kan getransponeerd worden in het kader van een verzoek om internationale bescherming, temeer daar het commissariaat generaal een onafhankelijk orgaan is en niet gehouden aan het politiek beginsel van wederzijds vertrouwen. Hoe dan ook, in dit geval, gaat het bij verzoeker niet om het vergelijken van de socio-economische systemen tussen de verschillende lidstaten, waarbij hij dan het voor hem meest voordelige systeem zou uitkiezen, doch louter om het vinden van een lidstaat die zijn verplichtingen overeenkomstig het gemeenschappelijk Europees asielstelsel daadwerkelijk nakomt en aldus minimumrechten toekent

aan de begunstigde van internationale bescherming, in casu zoals gezegd in het bijzonder bescherming tegen belaging en respect voor zijn rechten van verdediging en rechten om gehoord te worden; hij klaagt in het bijzonder het zwakke rechtssysteem aan waardoor hij totaal ten onrechte werd aangeklaagd, onterecht in de gevangenis terecht kwam en toen hij daar uit kwam ook opnieuw in het vizier kwam van zijn belagers, tegen wie hij geen daadwerkelijke rechtshulp en bescherming kon inroepen. Ook al wordt een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid opgelegd, toch is het duidelijk dat er gevolgen van zeer verregaande materiële deprivatie bekend zijn en voorzienbaar zijn, aldus de aangehaalde rechtspraak van het Europees Hof van Justitie. Verzoeker erkent dat het aan hem is om het vermoeden te weerleggen, maar dit neemt niet weg dat ook een opdracht is weggelegd voor het CGVS om zijn verklaringen grondig te onderzoeken en informatie op te zoeken alvorens overhaast tot stereotype besluiten over te gaan. Verzoeker heeft immers problemen van verschillende aard aangekaart maar de bestreden beslissing beperkt er zich toe te stellen dat het louter om verklaringen gaat en dat de ingeroepen moeilijkheden niet aangetoond zijn; men zou toch minstens mogen verwachten dat het CGVS objectieve informatie toevoegt waaruit zou blijken dat er geen noemenswaardige problemen zijn voor begunstigden van internationale bescherming inzake werk, huisvesting en toegang tot rechtsbijstand en hulp vanwege overheidsinstanties. Ook wordt er niet verder ingegaan op de menonwaardige detentieomstandigheden in Griekse gevangenissen...”

Met betrekking tot de motivering in de bestreden beslissing inzake verzoekers ervaringen als verzoeker om en als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland, stelt verzoeker dat geen grondig onderzoek werd gedaan en dat verwerende partij blijft schermen met het vertrouwensbeginsel en het feit dat er moet vanuit gegaan worden dat verzoekers' fundamentele rechten als statushouder gerespecteerd worden in Griekenland. Hij betoogt vervolgens als volgt: *“Er is behoorlijk wat informatie dat dit niet strookt met de werkelijkheid en deze informatie is algemeen bekend; de bestreden beslissing voegt geen enkele informatie toe, waaruit mag blijken dat dit daadwerkelijk zo is, maar verwacht wel van verzoeker dat hij negatieve bewijzen aanbrengt. In elk geval minimaliseert de bestreden beslissing de SCHADE die aangericht wordt door een asielbeleid dat niet de minimale normen haalt inzake bescherming van grondrechten van statushouders; de kwetsbaarheid van een verzoeker om internationale bescherming wordt algemeen aanvaard als een standaard hoedanigheid waardoor deze recht heeft op respect en hulp. Indien hij dan in een land terechtkomt, zoals in casu, waar hij onterecht de gevangenis in gaat, mishandeld en genegeerd wordt, en in onveiligheid moet leven, aangezien hij immers verder belaagd werd en geen weg zag om hiertegen de bescherming van de overheid in te roepen, temeer daar hij hierin geen enkel vertrouwen meer had na al de ervaringen waarin hij denigrerend door hen was behandeld, dient men te erkennen dat dit op zich SCHADE toevoegt aan het individu dat al kwetsbaar is. Dit is de reden waarom men moet erkennen dat de bescherming in Griekenland niet daadwerkelijk is en integendeel dat er vaak MEERSCHADE wordt toegebracht. Het gaat dus niet enkel om het nagaan of verzoeker in een verregaande staat van deprivatie zou terecht komen, hetgeen sowieso het geval zou zijn, maar daarnaast moet in casu vooral gewezen worden op het gebrek aan bescherming en de totale onveiligheid waarin verzoeker, die erg kwetsbaar en hulpbehoevend is, terecht zo komen, gelet op zijn slechte psychische en socio-economische toestand. Gelet op dit bijzonder en kwetsbaar profiel, en bij gebreke aan overtuigend bewijs inzake toegang tot huisvesting en medische zorg, is er dan ook een groot risico dat verzoeker zou terechtkomen in de leefomstandigheden die in strijd zijn met de artikelen 3 EVRM en 4 Handvest. Het CGVS heeft zich uitsluitend beperkt tot het afwijzen van argumenten, zonder echter concreet te onderzoeken welke de actuele situatie in Griekenland is en zonder het bijzonder kwetsbaar profiel van verzoeker in acht te nemen. Daarom is er ook sprake van een manifeste beoordelingsfout.”*

Verzoeker vraagt hem alsnog het statuut van vluchteling te willen toekennen, minstens de subsidiaire beschermingsstatus en in ondergeschikte orde het dossier terug te sturen naar het CGVS voor bijkomend onderzoek in het licht van de middelen en de eventuele bijkomende verklaringen.

2.2. Verzoeker voegt een afschrift van de bestreden beslissing en het bewijs pro deo toe aan het verzoekschrift.

3. Verzoek om inlichtingen

Op grond van artikel 39/62 van de Vreemdelingenwet, dat hem toelaat om bescheiden en inlichtingen omtrent de zaken waarover hij zich heeft uit te spreken door de partijen te doen overleggen, heeft de Raad beide partijen gevraagd om actuele rapporten voor te leggen aangaande de situatie van personen met een internationale beschermingsstatus in Griekenland.

4. Aanvullende nota's

4.1. Verwerende partij legt een aanvullende nota neer dd. 7 december 2022 waarbij zij volgende documenten ter kennis brengt: (1) AIDA/ECRE, "*Country Report Greece, Update 2021*", mei 2022 en (2) Nederlands Ministerie van Buitenlandse Zaken, "*Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland*", juni 2022.

4.2. Verzoeker legt een aanvullende nota dd. 7 december 2022 neer waarin hij verwijst naar de nota van EUAA, "*Jurisprudence on Secondary Movements by Beneficiaries of International Protection: Analysis of Case Law from 2019-2022 (europa.eu)*" en een attest van M.E.-E, psycholoog dd. 2 december 2022 ter kennis brengt.

Verzoeker legt ter terechtzitting een tweede aanvullende nota neer waarbij een kopie van zijn verblijfsvergunning als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland wordt ter kennis gebracht.

5. Beoordeling

5.1. De bestreden beslissing is genomen op basis van artikel 57/6 § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet. Deze bepaling is de omzetting in Belgisch recht van artikel 33, lid 2, a), van de Richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming (hierna: de Procedurerichtlijn). In zijn arrest van 19 maart 2019 in de gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17 inzake *Ibrahim e.a.* (hierna: *Ibrahim e.a.*) heeft het Hof van Justitie van de Europese Unie interpretatie verleend aan deze bepaling op basis van vijf prejudiciële vragen met betrekking tot personen die reeds internationale bescherming hadden gekregen in Polen en Bulgarije.

In dit arrest heeft het Hof er aan herinnerd dat het Unierecht steunt op de fundamentele premisse dat elke lidstaat met alle andere lidstaten een reeks gemeenschappelijke waarden deelt waarop de Unie berust en dat de andere lidstaten deze waarden met hem delen. Dit impliceert en rechtvaardigt dat de lidstaten er onderling op vertrouwen dat de andere lidstaten het Unierecht, dat deze waarden ten uitvoer brengt, in acht nemen en dat zij in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden van de in het Handvest erkende grondrechten, met name artikelen 1 en 4 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese unie. Het beginsel van wederzijds vertrouwen tussen de lidstaten is van wezenlijk belang in het Unierecht en vereist meer in het bijzonder wat de ruimte van vrijheid, veiligheid en recht betreft, dat elk van de lidstaten, behoudens uitzonderlijke omstandigheden ervan uitgaat dat alle andere lidstaten het Unierecht en de door dat recht erkende grondrechten in acht nemen. Er moet bijgevolg worden aangenomen dat de behandeling van personen die om internationale bescherming verzoeken, in elke lidstaat in overeenstemming is met de vereisten van het Handvest, het Verdrag van Genève en het EVRM (HvJ, *Ibrahim e.a.*, punten 82-85). Artikel 33, lid 2, onder a) van de Asielprocedurerichtlijn vormt een uitdrukking van het beginsel van wederzijds vertrouwen.

Het Hof heeft er verder op gewezen dat het beginsel van wederzijds vertrouwen tussen de lidstaten een weerlegbaar vermoeden betreft. Het HvJ sluit immers niet uit dat de werking van het Gemeenschappelijk Europees Asielstelsel in de praktijk grote moeilijkheden ondervindt en dat personen die om internationale bescherming verzoeken op een wijze worden behandeld die hun grondrechten schendt, ook na afloop van de procedure.

In dit verband wijst het Hof op de algemene en absolute aard van het in artikel 4 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie opgenomen verbod op foltering, onmenselijke en vernederende behandeling en bestraffing dat nauw verband houdt met de eerbiediging van de menselijke waardigheid en dat het voor de toepassing van artikel 4 van het Handvest niet van belang is of de betrokken persoon een ernstig risico loopt op een dergelijke behandeling op het moment zelf van de overdracht, dan wel tijdens de asielprocedure of na afloop ervan (HvJ, *Ibrahim e.a.*, punten 86-87).

Om het vermoeden te weerleggen dat verzoeker een effectieve en gelijkwaardige bescherming van de in het Handvest erkende grondrechten zal hebben in de lidstaat waar hij reeds internationale bescherming heeft gekregen, is vereist dat er sprake is van ernstig risico op een onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 4 van het Handvest in geval van overbrenging naar een andere lidstaat. Daarbij moeten de voorzienbare levensomstandigheden van de verzoeker als persoon die internationale bescherming heeft in deze lidstaat, worden beoordeeld door de nationale rechter (HvJ, *Ibrahim*, punt 101 zie ook HvJ, C-517/17, *Addis tegen Bundesrepublik Deutschland*, punt 50) alsook het al dan niet bestaan van tekortkomingen die hetzij structureel of fundamenteel zijn, hetzij bepaalde groepen van personen raken (HvJ, *Ibrahim e.a.*, punt 88), indien deze rechter over gegevens beschikt die door de verzoeker zijn overgelegd om aan te tonen dat er in die lidstaat die hem reeds internationale bescherming heeft gegeven,

een ernstig risico loopt op een door artikel 4 van het Handvest verboden behandeling. De rechter is er *“dan ook ertoe gehouden om op basis van objectieve, betrouwbare, nauwkeurige en naar behoren bijgewerkte gegevens en afgemeten aan het beschermingsniveau van de door het Unierecht gewaarborgde grondrechten, te oordelen of er sprake is van tekortkomingen die hetzij structureel of fundamenteel zijn, hetzij bepaalde groepen van personen raken (zie naar analogie arrest van heden, Jawo, C-163/17, punt 90 en aldaar aangehaalde rechtspraak)”*. In het arrest *Addis* heeft het Hof naar analogie geoordeeld dat *“de autoriteiten van een lidstaat”* hiertoe gehouden zijn (zie HvJ, *Addis tegen Bundesrepublik Deutschland*, punt 52, met verwijzing naar arrest van 19 maart 2019, *Ibrahim e.a.*, C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, EU:C:2019:219, punt 88, en beschikking van 13 november 2019, *Hamed en Omar*, C-540/17 en C-541/17, niet gepubliceerd, EU:C:2019:964, punt 38).

Dergelijke tekortkomingen vallen alleen dan onder artikel 4 van het Handvest wanneer zij *“een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid bereiken, wat afhangt van alle gegevens van de zaak”* (HvJ, *Ibrahim e.a.*, punt 89). Het Hof oordeelde dat *“Deze bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid is bereikt wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid (arrest van heden, Jawo, C-163/17, punt 92 en aldaar aangehaalde rechtspraak)”* (punt 90).

Situaties die worden gekenmerkt door een grote onzekerheid of een sterke verslechtering van de levensomstandigheden van de betrokken persoon maar die geen zeer verregaande materiële deprivatie meebrengen waardoor deze persoon in een toestand komt die gelijkgesteld kan worden met onmenselijke of vernederende behandeling; bereiken niet de vereiste drempel van zwaarwegendheid. Dit is evenmin het geval voor schendingen van bepalingen van hoofdstuk VII van de Kwalificatierichtlijn die niet leiden tot een schending van artikel 4 van het Handvest en het enkele feit dat de sociale bescherming en/of de levensomstandigheden gunstiger zijn in de lidstaat waar het nieuwe verzoek om internationale bescherming is ingediend dan in de lidstaat die reeds internationale bescherming heeft verleend. Hetzelfde geldt voor de omstandigheid dat de persoon die internationale bescherming geniet in de andere lidstaat geen bestaansondersteunende voorzieningen of voorzieningen die duidelijk beperkter zijn dan deze die in andere lidstaten worden geboden, zonder dat betrokkene evenwel anders wordt behandeld dan de onderdanen van deze lidstaat, tenzij *“die omstandigheid tot gevolg heeft dat die verzoeker vanwege zijn bijzondere kwetsbaarheid, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, zou terechtkomen in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie”*.

Het HvJ heeft in het arrest *Addis* herhaald dat niet kan worden uitgesloten dat een persoon die om internationale bescherming verzoekt, kan aantonen dat sprake is van buitengewone omstandigheden die specifiek hemzelf betreffen en die ertoe kunnen leiden dat hij bij terugzending naar de lidstaat die hem reeds internationale bescherming heeft toegekend, wegens zijn bijzondere kwetsbaarheid wordt blootgesteld aan een risico op een behandeling die strijdig is met artikel 4 van het Handvest (HvJ, *Addis*, punt 52).

5.2. Uit het administratief dossier blijkt dat het EURODAC Search Result 'M' aanduidt voor verzoeker alsook GR1XIO(...) en dat het document EURODAC Marked Hit van 18 mei 2022 vermeldt dat verzoeker internationale bescherming verkreeg in Griekenland op 18 oktober 2019. Dit wordt door verzoeker niet betwist, die ter terechtzitting ook een kopie neerlegt van zijn Griekse verblijfsvergunning als begunstigde van internationale bescherming. Hieruit blijkt dat verzoeker de vluchtelingenstatus verkreeg en dat deze verblijfsvergunning geldig is van 18 oktober 2019 tot 17 oktober 2022.

Verzoeker beroept zich bij de indiening van zijn beschermingsverzoek op problemen die hij en zijn neven hadden met een groep Afghanen in Chios en Thessaloniki. In het verzoekschrift en in zijn aanvullende nota benadrukt verzoeker zijn kwetsbaar profiel en het gegeven dat hij niet zelfstandig voor zichzelf kan instaan maar afhankelijk is van hulp en een sociaal en familiaal netwerk en dat 2 broers en één zus in België zijn. Verzoeker legt bij de indiening van zijn verzoek een psychologisch attest neer dd. 5 augustus 2022, waarin de behandelende klinisch psycholoog attesteert dat verzoeker sinds 26 juni 2022 bij haar in behandeling is en waarin diverse symptomen worden beschreven, waaronder slaapproblemen en auto-agressie en waarin wordt gesteld dat het voor deze psychologe duidelijk is dat verzoeker lijdt aan post-traumatische stress omwille van gebeurtenissen in Gaza en in Griekenland. In het aan het verzoekschrift gehechte psychologische attest van 2 december 2022 worden dezelfde symptomen beschreven en wordt bevestigd dat verzoeker sinds 26 juni 2022 bij deze psycholoog in behandeling is.

Uit zijn verzoekschrift blijkt dat verzoeker vreest dat hij als statushouder in geval van terugkeer naar Griekenland zou terechtkomen in leefomstandigheden die in strijd zijn met artikel 3 van het EVRM en artikel 4 van het EU Handvest en bijgevolg in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie zal terechtkomen.

5.2.1. Zoals reeds aangehaald moet de rechter, indien hij over door de verzoeker aangereikte gegevens beschikt om aan te tonen dat hij in die lidstaat die hen reeds internationale bescherming heeft gegeven, een ernstig risico loopt op een door artikel 4 van het Handvest verboden behandeling, oordelen *“op basis van objectieve, betrouwbare, nauwkeurige en naar behoren bijgewerkte gegevens en afgemeten aan het beschermingsniveau van de door het Unierecht gewaarborgde grondrechten, of er sprake is van tekortkomingen die hetzij structureel of fundamenteel zijn, hetzij bepaalde groepen van personen raken”*.

Vooreerst moet worden onderzocht of er in Griekenland sprake is van *“tekortkomingen die hetzij structureel of fundamenteel zijn, hetzij bepaalde groepen van personen raken”*, waarbij deze *“tekortkomingen een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid bereiken”*. Zoals hierboven reeds weergegeven, is de bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid bereikt wanneer is voldaan aan een aantal cumulatieve voorwaarden, met name dat er sprake is van een onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat die tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid.

Beide partijen werden verzocht actuele landeninformatie bij te brengen. Verwerende partij legt bij aanvullende nota de rapporten AIDA/ECRE, *“Country Report Greece, Update 2021”*, mei 2022 en Nederlands Ministerie van Buitenlandse Zaken, *“Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland”*, juni 2022 neer. Verzoeker verwijst in zijn aanvullende nota naar EUAA, *“Jurisprudence on Secondary Movements by Beneficiaries of International Protection: Analysis of Case Law from 2019-2022 (europa.eu)”*.

De voor de Raad beschikbare algemene landeninformatie geeft onmiskenbaar aan dat de situatie voor statushouders in Griekenland moeilijk is op het vlak van huisvesting, werk(loosheid) en de toegang tot sociale voorzieningen en gezondheidszorg. Uit de beschikbare informatie blijkt dat statushouders in Griekenland na een bepaalde periode zelf voor hun levensonderhoud moeten instaan, dat zij hierbij hindernissen van administratieve en bureaucratische aard moeten overwinnen en dat statushouders – onder wie zij die terugkeren vanuit een andere lidstaat en niet (meer) in het bezit zijn van geldige verblijfsdocumenten – worden geconfronteerd met belemmeringen inzake toegang tot socio-economische rechten en dit voor een mogelijk lange periode. Dit maakt dat het voor statushouders moeilijk(er) kan zijn om zelfstandig hun rechten te doen gelden en om te voorzien in de meest fundamentele behoeften zoals eten, onderdak en stromend water. Uit het verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland van het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken van juni 2022, komt naar voren dat de situatie voor terugkerende statushouders naar Griekenland in zijn algemeenheid moeilijk is. Zij worden geconfronteerd met aanzienlijke bureaucratische obstakels.

Het verkrijgen en verlengen van de benodigde documenten is veelal lastig, terwijl die documenten nodig zijn voor de toegang tot huurwoningen, betaalde arbeid, gezondheidszorg, onderwijs, het ontvangen van sociale uitkeringen en het openen van een bankrekening. Een gebrek aan kennis van de Griekse of Engelse taal werkt voor veel statushouders in hun nadeel op de competitieve arbeidsmarkt. Statushouders worden geacht 30 dagen na statusverlening de asielopvang te verlaten, waarna zij zelf verantwoordelijk zijn voor het vinden van huisvesting. Het rapport beschrijft dat de mogelijkheden voor huisvesting voor statushouders zeer beperkt zijn en dat zij het risico lopen dakloos te worden. In het ambtsbericht wordt op pagina 32 aangegeven dat: *“Meerdere bronnen concluderen dat statushouders in een slechtere positie verkeren ten opzichte van personen die nog in de asielprocedure zitten. Zo zijn er voor statushouders minder opties als het gaat om huisvesting in vergelijking met asielzoekers.”*

De situatie van statushouders in Griekenland is bijgevolg vaak zeer precair maar uit deze informatie kan niet worden afgeleid dat de situatie van personen die er internationale bescherming hebben gekregen dermate ernstig is dat zij bij een terugkeer naar dat land *a priori* een reëel risico lopen om terecht te komen in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie waar de Griekse autoriteiten onverschillig tegenover (zouden) staan en een individuele beoordeling van hun situatie niet meer nodig zou zijn. Verzoekers betoog in het verzoekschrift en zijn aanvullende nota doet niet anders besluiten.

Door louter in het verzoekschrift te stellen dat er behoorlijk wat informatie is waaruit blijkt dat de toepassing van het vertrouwensbeginsel niet strookt met de werkelijkheid, zonder zelf enige informatie bij te brengen en in de aanvullende nota te wijzen op het feit dat het Verslag van het Nederlandse Ministerie van Binnenlandse Zaken ernstige problemen beschrijft voor terugkeer van statushouders en in het bijzonder voor statushouders die meer dan één jaar na de verlening van de status terugkeren omdat zij zich niet meer kunnen registreren voor Helios, toont verzoeker geenszins aan dat bovenstaande beoordeling niet correct zou zijn. De voormelde landeninformatie volstaat immers op zich niet om zonder meer te besluiten dat de geboden bescherming in hoofde van eenieder die er internationale bescherming werd verleend, niet langer effectief of toereikend zou zijn en evenmin dat statushouders in Griekenland bij terugkeer hoe dan ook zullen terechtkomen in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie, ook al wordt de situatie er gekenmerkt door een grote onzekerheid of een sterke verslechtering van de levensomstandigheden (HvJ 19 maart 2019, *Ibrahim*, pt. 91).

Dit neemt niet weg dat er sprake is van een zeer precaire situatie waardoor de grootste voorzichtigheid en zorgvuldigheid zijn geboden bij de beoordeling van beschermingsverzoeken van statushouders in Griekenland. In dit verband moet rekening worden gehouden met “*alle gegevens van de zaak*” (HvJ 19 maart 2019, *Ibrahim e.a.*, pt. 89). Voorts is het mogelijk dat de persoon die om internationale bescherming verzoekt, kan aantonen dat er sprake is van buitengewone omstandigheden die specifiek hemzelf betreffen en die ertoe kunnen leiden dat hij bij terugzending naar de lidstaat die hem reeds internationale bescherming heeft toegekend, wegens zijn bijzondere kwetsbaarheid, buiten zijn wil en persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie (zie HvJ 19 maart 2019, *Ibrahim e.a.*, pt. 93, HvJ 16 juli 2020, C-517/17, *Addis*, pt.52).

5.2.2. Het is dus noodzakelijk op basis van de individuele omstandigheden van verzoeker, met inbegrip van hun ervaringen in Griekenland, de verzoeken te beoordelen waarbij het aan verzoeker toekomt om in dit verband de nodige concrete elementen aan te reiken die van aard zijn om het vermoeden dat hij zich kan beroepen op de beschermingsstatus die hem in Griekenland werd verleend en de rechten die daaruit voortvloeien zodanig zijn dat hij niet terechtkomt in een staat van zeer verregaande materiële deprivatie, te weerleggen. De Raad stelt hierbij het volgende vast.

5.2.2.1. Vooreerst stelt de Raad vast dat in zoverre verzoeker zijn beschermingsverzoek baseert op de problemen die hij in Griekenland heeft gekend met een groep Afghanen, hij niet aantoonst dat hij omwille van deze problemen in een situatie van verregaande materiële deprivatie dreigt terecht te komen in geval terugkeer, noch dat hij er geen toegang had tot effectieve rechtsbescherming door de Griekse autoriteiten of hierop geen beroep zou kunnen doen als statushouder in geval van terugkeer.

Volgens zijn verklaringen werd verzoeker samen met zijn neven kort na zijn aankomst in Griekenland door Afghanen ervan beschuldigd onrust en overlast te hebben gecreëerd in de openbare ruimte (notities PO, p. 5). Deze personen zouden een aanklacht hebben ingediend tegen verzoeker en zijn neven en als gevolg daarvan werd verzoeker opgesloten in de gevangenis. Door tussenkomst van een advocaat die door één van zijn neven werd ingehuurd, kon verzoeker vrijkomen na zes maanden en werd hij volgens zijn verklaringen onschuldig bevonden en zonder voorwaarden vrijgelaten. Volgens zijn verklaringen kreeg hij ongeveer één maand na zijn vrijlating de vluchtelingenstatus en reisde daarop in augustus 2019 naar Albanië, waar hij werd opgepakt door de politie en naar een centrum werd gebracht waar hij een verzoek om internationale bescherming indiende.

Verzoeker werd na een maand in Albanië teruggestuurd naar Griekenland en ging opnieuw in Chios wonen. Volgens zijn verklaringen werd hij in die periode verschillende keren beledigd door de politie en werd hij op 1 maart 2020 samen met zijn neven opnieuw bedreigd door dezelfde Afghanen die hen eerder hadden aangeklaagd en werd hem gezegd dat zij Griekenland moesten verlaten omdat zij anders zouden gedood worden. Verzoeker en zijn neven verhuisden daarop naar Thessaloniki waar zij op 1 juni 2020 opnieuw dezelfde Afghanen tegenkwamen die hen opnieuw zeiden dat ze Griekenland moesten verlaten. Verzoeker verliet op dezelfde dag Griekenland en reisde via verschillende Europese landen en EU lidstaten naar België waar hij op 13 mei 2022 een verzoek om internationale bescherming indiende.

In de bestreden beslissing wordt er terecht op gewezen dat verzoeker geen begin van bewijs bijbrengt van zijn opsluiting gedurende zes maanden in Griekenland. Ook in de loop van de procedure voor de Raad worden hiervan geen stukken bijgebracht. De Raad stelt, in navolging van de bestreden beslissing vast dat verzoeker volgens zijn verklaringen weliswaar onterecht werd opgesloten in de gevangenis, maar uiteindelijk wel beroep kon doen op een advocaat door de financiële ondersteuning van zijn familie en dat de rechter heeft erkend dat hij valselijk beschuldigd werd en dat hij daarop zonder voorwaarden is vrijgelaten. Verder maakt verzoeker ook niet aannemelijk dat hij, indien hij daadwerkelijk onterecht van zijn vrijheid werd beroofd door de Griekse autoriteiten omwille van de valse beschuldigingen door de groep Afghanen, geen klacht zou kunnen indienen of compensatie eisen.

Zijn loutere bewering tijdens het persoonlijk onderhoud dat de rechter niemand verantwoordelijk houdt voor deze feiten, kan daartoe niet volstaan, nu hij geen enkel stuk bijbrengt waaruit kan blijken dat hij hierover een klacht heeft ingediend, of daartoe een poging heeft ondernomen. Bovendien blijkt uit de klacht met betrekking de feiten die zich in 2020 zouden hebben afgespeeld, die hij vanuit België via zijn Griekse advocaat, heeft neergelegd dat hij daartoe wel degelijk de mogelijkheid heeft.

Verder wordt in de bestreden beslissing terecht gemotiveerd dat de aanvaringen van verzoeker als statushouder met de politie waarbij zijn identiteit een aantal keren werd gecontroleerd en beledigd als dusdanig niet kan worden gekwalificeerd als een daad van vervolging of ernstige schade en dat verder ook niet kan blijken dat verzoeker enige poging heeft ondernomen om deze incidenten aan te klagen bij de bevoegde Griekse instanties. In zoverre verzoeker tijdens het persoonlijk onderhoud hierover aanvoerde dat Griekenland een land is waar men zijn rechten niet kan laten gelden (notities PO, p. 11), kan dit niet volstaan om aan te tonen dat zijn rechten als statushouder in Griekenland niet werden gerespecteerd, nu uit niets kan blijken dat hij een poging heeft ondernomen om dergelijk gedrag door de politie aan te klagen bij de bevoegde Griekse instantie en wijst de Raad er op dat van verzoeker redelijkerwijze kan verwacht worden dat hij als statushouder in Griekenland daartoe de nodige stappen onderneemt. Verzoeker kan bezwaarlijk opwerpen dat zijn rechten als statushouder er niet werden gerespecteerd of dat geen effectieve bescherming tegen dergelijke behandeling door de politie voorhanden is in Griekenland, zonder enige poging daartoe te ondernemen. In elk geval kan zijn loutere bewering niet volstaan om het vermoeden dat zijn rechten als statushouder in Griekenland om dergelijk gedrag aan de kaak te stellen en hierover klacht in te dienen bij de bevoegde Griekse autoriteiten worden geëerbiedigd, te weerleggen. De Raad stelt vast dat verzoeker de motieven in de bestreden beslissing met betrekking tot zijn aanvaringen met de Griekse politie ongemoeid laat en dat deze correct zijn en steun vinden in het administratief dossier, zodat deze onverkort overeind blijven.

Met betrekking tot de belaging, mishandeling en bedreiging door Afghanen waarvan verzoeker verklaart het slachtoffer te zijn geweest, stelt de Raad vast dat verzoeker evenmin aantoonde dat hij als statushouder geen toegang had tot effectieve bescherming vanwege de Griekse overheden of dat hij van dergelijke toegang verstoken zal zijn in geval van terugkeer naar Griekenland. In dit verband stelt de Raad vast dat verzoeker voor zijn vertrek uit Griekenland in juni 2020 geen stappen heeft ondernomen om tegen zijn belagers klacht in te dienen of anderszins een beroep heeft gedaan op bescherming vanwege de Griekse autoriteiten tegen deze bedreigingen en belaging. Waar verzoeker tijdens het persoonlijk onderhoud stelt dat hij uit angst voor deze Afghanen geen klacht heeft ingediend, wordt in de bestreden beslissing op goede gronden gesteld dat de Griekse autoriteiten uiteraard niet kunnen optreden indien zij hiervan niet op de hoogte worden gebracht. Voor zover verzoeker ter rechtvaardiging van het gegeven dat hij toen geen klacht instelde tijdens het persoonlijk onderhoud verwijst naar het feit dat de Griekse autoriteiten enkel hun eigen burgers beschermen en geen hulp bieden aan vluchtelingen en in wezen ter staving verwijst naar zijn opsluiting van zes maanden en de beledigingen die hij vanwege de Griekse politie moest ondergaan, wordt in de bestreden beslissing terecht gemotiveerd dat de Griekse autoriteiten de klacht tegen verzoeker volgens zijn eigen verklaringen lieten vallen en verzoeker werd vrijgelaten en dat de aanvaringen met de politie onvoldoende zijn om te doen besluiten dat verzoeker geen beroep zou kunnen doen op de verschillende voor hem beschikbare Griekse beschermingsmodaliteiten. De Raad stelt vast dat verzoeker er niet in slaagt de motieven in de bestreden beslissing met betrekking tot de door verzoeker aangehaalde bedreigingen en belaging door Afghanen en de vaststelling dat hieruit en de door hem voorgelegde documenten niet kan blijken dat hij als statushouder geen beroep zou kunnen doen op de verschillende beschermingsmodaliteiten in Griekenland, te weerleggen. Met zijn algemeen betoog dat het er voor hem niet om gaat om het voor hem socio-economisch meest voordelige systeem uit te kiezen en dat hij integendeel het zwakke rechtssysteem in Griekenland aanklaagt, dat hij onterecht in de gevangenis terecht kwam en toen hij vrijgelaten werd geen daadwerkelijke rechtshulp en bescherming kon inroepen tegen zijn belagers, doet hij immers geen afbreuk aan de pertinente vaststellingen in de bestreden beslissing dat hij volgens zijn eigen verklaringen werd erkend dat hij valselijk werd beschuldigd en werd vrijgelaten toen de situatie duidelijk werd, dat zijn aanvaringen met de politie niet voldoende zijn om als een daad van vervolging of ernstige schade te worden beschouwd en dat ook nergens kan uit blijken dat verzoeker pogingen heeft ondernomen om zijn rechten als statushouder hieromtrent te doen gelden nu hij zelf verklaart geen klacht te hebben ingediend bij de bevoegde Griekse instanties.

Verder stelt de Raad vast dat verzoeker pas na zijn aankomst in België op 17 augustus 2022 via zijn Griekse advocaat een klacht heeft ingediend tegen de bedreigingen en slagen door personen van Afghaanse afkomst waarvan hij in maart 2020 in Chios het slachtoffer zou zijn geworden (administratief dossier, stukken voorgelegd door de asielzoeker, stuk 5) en wordt in de bestreden beslissing terecht gewezen op het feit dat de Griekse autoriteiten uiteraard niet konden optreden tegen feiten waarvan zij niet op de hoogte werden gebracht.

Zoals reeds vastgesteld, blijkt uit zijn verklaringen dat hij door tussenkomst van een advocaat in Griekenland vrijgelaten werd uit de gevangenis en uit de door hem voorgelegde klacht eveneens dat hij toegang heeft tot een advocaat in Griekenland en hij in de mogelijkheid was en is om een klacht in te dienen bij de Griekse autoriteiten. Uit dit alles kan niet blijken dat verzoeker als statushouder geen toegang had tot bescherming tegen de Afghaanse belagers vanwege de Griekse autoriteiten voor zijn vertrek uit Griekenland in juni 2020, noch dat hij, in geval van hernieuwde problemen met deze personen, na terugkeer naar Griekenland geen toegang zou hebben tot bescherming door de Griekse autoriteiten tegen deze personen.

Door louter in het verzoekschrift te stellen dat verzoeker als kwetsbare asielzoeker in een land terecht kwam waar hij onterecht in de gevangenis belandde, verder belaagd werd en mishandeld werd en geen weg zag om hiertegen de bescherming van de overheid in te roepen omdat hij hierin geen vertrouwen meer, had, doet verzoeker hieraan geen afbreuk.

5.2.2.2. Met betrekking tot het door verzoeker aangevoerde kwetsbaar profiel en de door hem in dit verband neergelegde documenten, stelt de Raad het volgende vast.

Verzoeker is een alleenstaande jonge man van 23 jaar (administratief dossier, documenten voorgelegd door de asielzoeker, paspoort, geboorteakte en identiteitskaart, stukken 1, 2 en 4). Uit de bij aanvullende nota neergelegde foto van zijn verblijfsvergunning in Griekenland, blijkt dat hem de vluchtelingenstatus werd verleend in Griekenland en dat zijn verblijfsvergunning geldig was tot 17 oktober 2022. Zoals reeds aangehaald liggen heden ook twee attesten neer van 5 augustus 2022 en 2 december 2022 waaruit blijkt dat verzoeker sinds 26 juni 2022 bij een klinisch psycholoog in behandeling is.

In de bestreden beslissing wordt erkend dat er in hoofde van verzoeker mogelijke indicaties zijn van een verhoogde kwetsbaarheid omwille van zijn psychologische problemen op grond van het door hem voorgelegde attest van zijn psycholoog. Hieromtrent wordt gemotiveerd dat verzoeker niet aantoonbaar dat zijn bijzondere kwetsbaarheid het verzoeker dermate moeilijk maakt om zich staande te houden en zelfstandig zijn rechten uit te oefenen dat hij zou terechtkomen in leefomstandigheden die in strijd zijn met artikelen 3 van het EVRM en artikel 4 van het EU Handvest en wordt gewezen op het gegeven dat hij kon rekenen op de financiële hulp van zijn familie en via een vriend een advocaat wist in te schakelen toen hij enkele maanden was opgesloten.

De Raad herinnert er aan dat artikel 33, lid 2, onder a), van de Procedurerichtlijn er volgens de rechtspraak van het Hof aan in de weg staat dat een lidstaat krachtens de door die bepaling verleende bevoegdheid een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaart omdat deze bescherming al in een andere lidstaat aan de verzoeker is verleend, wanneer de voorzienbare levensomstandigheden van die verzoeker als persoon die deze bescherming geniet in die andere lidstaat, hem zouden blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 4 van het Handvest (HvJ, *Addis*, punt 50).

Hierboven werd reeds vastgesteld dat uit de beschikbare landeninformatie blijkt dat het niet (langer) beschikken over een geldige verblijfsvergunning leidt tot belemmeringen voor statushouders inzake toegang tot socio-economische rechten en dit voor een mogelijk lange periode en dat dit kan gepaard gaan met dakloosheid.

In de aanvullende nota van verwerende partij wordt, onder verwijzing naar de hogervermelde rapporten die eraan worden toegevoegd, erkend dat uit deze landeninformatie blijkt dat begunstigden van internationale bescherming bepaalde persoonlijke documenten en gegevens nodig hebben om in Griekenland toegang te verkrijgen tot de daar aanwezige voorzieningen, terwijl het mogelijk is dat zij hierover nooit beschikt hebben of niet langer beschikken (bijvoorbeeld omdat zij er zich intussen van hebben ontdaan of omdat de geldigheid ervan inmiddels verlopen is). Het gaat daarbij met name om de verblijfsvergunning (ADET), een fiscaal registratienummer (AFM) en een sociale zekerheidsnummer (AMKA). Verder wordt in de aanvullende nota ook gewezen op het feit dat statushouders geconfronteerd kunnen worden met praktische moeilijkheden op het vlak van de afgifte of vernieuwing van hun ADET, AFM en AMKA en dat deze situatie nog gecompliceerder kan zijn voor terugkerende statushouders. Verder wordt er op gewezen dat deze hindernissen gevolgen met zich mee kunnen brengen op het vlak van hun toegang tot voorzieningen in Griekenland en dus hun mogelijkheden om in hun levensonderhoud en basisbehoeften te voldoen in Griekenland. Evenwel wordt in de nota van verwerende partij benadrukt dat het uitgangspunt blijft dat de statushouder in een andere EU-lidstaat, ook in Griekenland de nodige stappen onderneemt om er zijn rechten uit te oefenen, zijn leven uit te bouwen en oplossingen te zoeken voor eventuele problemen en moeilijkheden waarmee in die lidstaat wordt geconfronteerd en dat

administratieve procedures, voorwaarden en daaraan verbonden gevolgen zoals wachttijden waarmee een statushouder kan geconfronteerd worden eigen zijn aan processen en structuren in elke lidstaat. Tenslotte stelt verwerende partij dat het niet gezegd is dat het voorlopig gebrek aan de voormelde documenten noodzakelijkerwijze met zich meebrengt dat de betrokkene terecht zal komen in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie in de zin van de rechtspraak van het Hof van Justitie in het arrest *Ibrahim e.a.* Dit hangt volgens verwerende partij af van de middelen en zelfredzaamheid van de betrokkene om in tussentijd zijn plan te trekken, wat niet *a priori* kan worden uitgesloten. Bovendien stelt verwerende partij dat het verkrijgen van de nodige documenten in Griekenland evenmin betekent dat de betrokkene steeds gevrijwaard zal blijven van een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie.

Zo verzoeker geen documenten neerlegt waaruit kan blijken dat hij tijdens zijn verblijf in Griekenland psychologische problemen had, noch dat deze hem beletten om zijn rechten te doen gelden, stelt de Raad vast dat het rechtsplegingsdossier twee attesten bevat waaruit blijkt dat verzoeker met psychologische problemen kampt, die niet alleen verband houden met zijn ervaringen in Griekenland maar ook gebeurtenissen in Gaza, waarvan verzoeker afkomstig is.

Verwerende partij betwist niet dat statushouders in Griekenland die niet langer beschikken over een geldige verblijfsvergunning geconfronteerd kunnen worden met praktische moeilijkheden inzake de afgifte of vernieuwing van dit document en dat dit een voorwaarde is voor het bekomen van een AMKA en dat het beschikken over een AMKA op zijn beurt een voorwaarde is voor om toegang te krijgen tot gezondheidszorg en de arbeidsmarkt. Verwerende partij betwist evenmin dat dit volgens de beschikbare landeninformatie gevolgen kan hebben voor de mogelijkheden voor statushouders op het vlak van toegang tot voorzieningen en dus hun mogelijkheden om in hun levensonderhoud en basisbehoeften te voorzien, noch dat deze situatie nog gecompliceerder kan zijn voor terugkerende statushouders.

Zo de Raad verwerende partij kan bijtreden waar zij stelt dat het aan verzoeker toekomt de nodige stappen te zetten om zijn rechten als statushouder te doen gelden en met verwerende partij vaststelt dat verzoeker ter terechtzitting een foto van zijn verblijfsvergunning voorlegt waaruit blijkt dat deze verblijfsvergunning nog geldig was toen de bestreden beslissing werd genomen en het verzoekschrift werd ingediend, kan in de huidige stand van zaken evenwel geen abstractie worden gemaakt van het gegeven dat verzoekers verblijfsvergunning actueel verstreken is en dat hij recente attesten bijbrengt waaruit blijkt dat hij actueel met psychologische problemen kampt en sinds juni 2022 regelmatig psychologische begeleiding krijgt. Verder kan uit de lezing van de notities van het persoonlijk onderhoud niet blijken dat verzoeker concreet werd bevraagd omtrent zijn concrete levensomstandigheden in Griekenland nadat hij er erkend werd als vluchteling, ook niet toen hij verklaarde dat hij niet in staat was geweest werk te zoeken of zijn leven uit te bouwen omwille van zijn psychologische problemen.

In zoverre in de bestreden beslissing wordt gewezen op het gegeven dat verzoeker in het verleden financieel ondersteund werd door zijn familie in het verleden toen hij in Griekenland verbleef, kan hieruit evenwel niet zonder meer worden afgeleid dat hij ook in geval van terugkeer naar Griekenland nog steeds op deze steun zou kunnen rekenen en kan uit de notities van het persoonlijk onderhoud evenmin blijken dat verzoeker hierover vragen werden gesteld. Verder doet dit evenmin afbreuk aan het voorgaande waarbij werd vastgesteld dat uit de beschikbare landeninformatie blijkt dat terugkerende statushouders die niet langer over een geldige verblijfsvergunning beschikken, mogelijk gedurende lange tijd met administratieve obstakels worden geconfronteerd om deze te verlengen of hernieuwen en dat het bezit van een geldige verblijfsvergunning noodzakelijk is om toegang te verkrijgen tot gezondheidszorg en zij gedurende deze periode als gevolg van deze obstakels met (langdurige) dakloosheid kunnen worden geconfronteerd.

Gelet op het voorgaande en gelet op de voormelde informatie waaruit blijkt dat begunstigen van internationale bescherming in Griekenland, wiens verblijfsvergunning is verstreken zoals verzoeker, zich er in erg moeilijke en soms schrijnende levensomstandigheden kunnen bevinden en geconfronteerd kunnen worden met administratieve obstakels die het hen zeer moeilijk maken om hun rechten te effectueren, en gezien het kwetsbaar profiel van verzoeker zoals dit blijkt uit de door hem voorgelegde attesten van zijn psychologe; acht de Raad een verder en gedegen onderzoek van de situatie van verzoeker als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland aangewezen. Er kan immers niet worden uitgesloten dat de verzoeker, buiten zijn wil en persoonlijke keuzes om en omwille van zijn bijzondere kwetsbaarheid, kan terechtkomen in een toestand van achterstelling die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid in het licht van artikel 4 van het Handvest.

In de huidige stand van zaken kan bijgevolg niet worden besloten dat *in casu* de voorwaarden voor de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° lid van de Vreemdelingenwet vervuld zijn.

In acht genomen wat voorafgaat en mede in aanmerking genomen dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de nodige onderzoeksbevoegdheid ontbeert, ontbreekt het de Raad aldus aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1° van de Vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen. Bijgevolg dient de bestreden beslissing overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet te worden vernietigd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 28 september 2022 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertien januari tweeduizend drieëntwintig door:

dhr. K. POLLET,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

K. POLLET